

Αριθμός Απόφασης

397/2021

ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ 13^ο

Αποτελούμενο από τους Δικαστές, Κυριάκο Φώσκολο, Πρόεδρο Εφετών, Ευαγγελία Ζησοπούλου, Εφέτη, Κωνσταντίνα Χαλικιά, Εφέτη-Εισηγήτρια.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 1-10-2020, παρουσία και της Γραμματέως Νίκης Σανιδά, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Α) Της εκκαλούσας : Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία ~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ~~, που εδρεύει στην Καλλιθέα Αττικής, ~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ~~ και ~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ~~, νομίμως εκπροσωπούμενης, (ΑΦΜ ~~155333333~~), η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Αθανάσιο ~~ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ~~, και κατέθεσε προτάσεις.

Των εφεσίβλητων : 1) Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία < ~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ~~ >, που εδρεύει στο ~~ΚΑΛΙΘΕΑ~~ - Σερρών, νομίμως εκπροσωπούμενης (ΑΦΜ ~~155333333~~), η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της ~~ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ~~, ο οποίος ανακάλεσε τη σχετική δήλωσή του και προκατέθεσε προτάσεις, 2) Της αεροπορικής εταιρίας με την επωνυμία << ~~ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ~~ >>, που εδρεύει στην Τουρκία, διατηρεί κατάσταση στον ~~ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ~~.

νομίμως εκπροσωπούμενης (ΑΦΜ [redacted]), η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Σπυριδούλα Καλαποθάκη, η οποία ανακάλεσε τη σχετική δήλωσή της και προκατέθεσε προτάσεις.

Β) Της εκκαλούσας : Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία [redacted], που εδρεύει στο [redacted] - [redacted] νομίμως εκπροσωπούμενης (ΑΦΜ [redacted]), η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της [redacted] ο οποίος ανακάλεσε τη σχετική δήλωσή του και προκατέθεσε προτάσεις.

Των εφεσίβλητων : 1) Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία [redacted], που εδρεύει στην Καλλιθέα Αττικής, [redacted] και [redacted], νομίμως εκπροσωπούμενης, (ΑΦΜ [redacted]), η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της [redacted] και κατέθεσε προτάσεις, 2) Της αεροπορικής εταιρίας με την επωνυμία [redacted], που εδρεύει στην Τουρκία, διατηρεί κατάστημα στον Άλιμο [redacted], νομίμως εκπροσωπούμενης (ΑΦΜ [redacted]), η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Σπυριδούλα Καλαποθάκη, η οποία ανακάλεσε τη σχετική δήλωσή της και προκατέθεσε προτάσεις.

Στη Γραμματεία του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κατατέθηκε με ΓΑΚ 116797/2014 και ΑΚΔ 3344/2014 η από 14-10-2014 αγωγή της ήδη πρώτης εφεσίβλητης- εκκαλούσας. Επ' αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθ. 2322/2019 οριστική απόφαση του παραπάνω Δικαστηρίου, με την οποία έγινε δεκτή εν μέρει η αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών η πρώτη εναγομένη εταιρία με την από 24-9-2019 έφεσή της, με αύξοντα αριθμό κατάθεσης 83859/6584/2019 (αριθ. ΓΑΚ/ΕΑΚ Εφετείου 8997/7296/2019) και η ενάγουσα με την από

Θεωρήθηκε
Η έισηγήτρια
[Signature]

[Signature]

Φύλλο 2^ο της υπ'αριθμ. 397/2021
Αθηνών (Τακτική διαδικασία)

αποφάσεως του Εφετείου

30-9-2019 έφεσή της με αύξοντα αριθμό κατάθεσης 83887/6586/2019
(αριθ. ΓΑΚ/ΕΑΚ Εφετείου ██████████ 564/2019).

Για τις ως άνω εφέσεις ορίστηκε δικάσιμος η 1-10-2020, οι υποθέσεις συνεκφωνήθηκαν από το οικείο πινάκιο και συζητήθηκαν, αφού παραστάθηκαν οι διάδικοι όπως παραπάνω αναφέρεται.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νομίμως εισάγονται προς συζήτηση α) η από 24-9-2019 (αριθ. ΓΑΚ/ΕΑΚ Εφετείου ██████████ 7296/2019) έφεση της πρώτης εναγομένης και ήδη εκκαλούσας- εφεσίβλητης και β) η από 30-9-2019 (αριθ. ΓΑΚ/ΕΑΚ Εφετείου ██████████ 7564/2019) έφεση της ενάγουσας και ήδη εκκαλούσας-εφεσίβλητης, κατά της υπ'αριθμ. 2322/2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, οι οποίες πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικασθούν, λόγω πρόδηλης συνάφειάς τους, αλλά και διότι έτσι διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων αυτής (άρθρα 246 και 524 παρ. 1 του ΚΠολΔ).

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 74, 516 και 517 εδ. α του ΚΠολ.Δ συνάγεται, ότι η έφεση πρέπει να απευθύνεται κατά των αντιδίκων του εκκαλούντος στην πρωτόδικη δίκη, όχι δε και κατ'εκείνων που διετέλεσαν ομόδικοι αυτού. Κατ'εξαιρεση, η έφεση μπορεί παραδεκτώς να απευθύνεται και κατά των ομοδίκων του εκκαλούντος, ή κατά κάποιου από αυτούς, αν η εκκαλουμένη απόφαση περιέχει επιβλαβή διάταξη για κάποιον από τους ομοδίκους και υπέρ άλλου, ή απέρριψε την αίτηση που υπέβαλε κάποιος ομόδικος κατ' άλλου ομοδίκου. Αυτό μπορεί να συμβεί, όταν η διαδικασία επιτρέπει την ανάπτυξη αντιδικίας μεταξύ των ομοδίκων για την προάσπιση αντιθέτων

συμφερόντων τους (όπως πχ. στη δίκη διανομής). Επομένως, η έφεση του ενός δεν μπορεί να απευθύνεται και κατά του άλλου, διότι το συμφέρον του εκκαλούντος εξαντλείται στην απόρριψη της αγωγής ως προς αυτόν, το δε Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο δεν μπορεί να περιλάβει στην απόφασή του διάταξη που να μεταβάλλει, ως προς τον εφεσίβλητο ομόδοκο του εκκαλούντος, τα πραγματικά περιστατικά που έγιναν δεκτά από την εκκαλουμένη απόφαση (Ολ. ΑΠ 24/1997, Ολ. ΑΠ 15-16/1996, ΑΠ 25/2015, ΑΠ 1467/2009, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, βλ. και Σ. Σαμουήλ, Η Έφεση, έκδοση 5η, παρ. 338). Ειδικότερα, στην περίπτωση που ενάγονται δύο ή περισσότερα πρόσωπα για το λόγο, ότι από κοινού προξένησαν ζημία σε τρίτον, αντικείμενο της δίκης είναι μόνον η αξίωση του τρίτου προς αποζημίωση, όχι δε και η εξ αναγωγής ευθύνη του ενός συνυπαιτίου προς τον άλλον. Εξάλλου, ο ισχυρισμός του ενός, ότι, αποκλειστικώς, υπαίτιος είναι ο άλλος, συνιστά άρνηση της αγωγής και συνεπώς απευθύνεται αναγκαίως κατά του ενάγοντος, αφού αν γίνει δεκτός, θα οδηγήσει σε απόρριψη της αγωγής ως προς τον αρνούμενο την υπαιτιότητα. Δεν υπάρχει, λοιπόν, κατά νόμο περιθώριο ανάπτυξης αντιδικίας μεταξύ των συνεναγομένων, ούτε ως προς την ύπαρξη υπαιτιότητας, ούτε ως προς το ζήτημα συνυπαιτιότητας (ΑΠ 1467/2009, ΑΠ 642/2007 ό.π). Το απαράδεκτο αυτό της έφεσης λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρα 68, 73 και 532 ΚΠολ.Δ). Στην προκειμένη περίπτωση, εναγόμενοι στην ένδικη αγωγή επί των οποίων εκδόθηκε η εκκαλουμένη απόφαση ήταν, πέραν της ήδη εκκαλούσας μεταφορικής εταιρίας με την επωνυμία ~~ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΕ~~, και η αεροπορική εταιρία <~~ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΕ~~>, ήδη δεύτερη των εφεσιβλήτων. Επί της ως άνω αγωγής εκδόθηκε, όπως θα αναφερθεί κατωτέρω, κατά την τακτική διαδικασία αντιμωλία των διαδίκων, η υπ' αρ. 2322/2019 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, έκρινε την αγωγή ως μη νόμιμη ως προς

θεωρήθηκε

1 ειδικότητα

Σ

ερευνηθούν περαιτέρω κατά την ίδια διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων τους (άρθρα 532, 533 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι για το παραδεκτό τους έχει κατατεθεί από τις εκκαλούσες το νόμιμο παράβολο εκ ποσού εκατόν πενήντα (150) ευρώ, κατ' άρθρο 495 παρ. 4 ΚΠολΔ (όπως η διάταξη αυτή προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του Ν. 4055/2012 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 παρ.2 και 45 του ν. 4446/2016, με έναρξη ισχύος την 23-1-2017).

Η ενάγουσα με την υπό κρίση αγωγή της, όπως αυτή ορθά εκτιμάται, εξέθετε ότι προς προώθηση του εμπορικού της σκοπού στην Ασία δήλωσε συμμετοχή στην έκθεση ~~.....~~, που θα διεξαγόταν μεταξύ 15 - 19 Οκτωβρίου 2013 στην Κίνα, όπου θα εξέθετε στον εκθεσιακό χώρο επιλεγμένα προϊόντα της. Ότι κατόπιν επικοινωνίας της με την πρώτη των εναγομένων, συμφωνήθηκε η αεροπορική μεταφορά των εκθεμάτων της στην Κίνα, χωρίς επιστροφή και η διεκπεραίωση κάθε σχετικής με τη μεταφορά ενέργειας (όπως μεταφορά στο αεροδρόμιο της Αθήνας, ναύλος εξαγωγής από Θεσσαλονίκη, εκτελωνισμός μόνιμης εισαγωγής στην Κίνα, τελωνειακές διεκπεραιώσεις, χερσαία μεταφορά και παράδοση των εκθεμάτων στον σταντ της ενάγουσας στο Εκθεσιακό κέντρο), έναντι του ποσού των 1.170 δολαρίων ΗΠΑ, πλέον 1.364 ευρώ για τον αεροπορικό ναύλο, πλέον Φ.Π.Α. Ότι η πρώτη των εναγομένων την ενημέρωσε πως η εξαγωγή των εμπορευμάτων θα γινόταν στις 27-09-2013 με πτήση της δεύτερης εναγομένης αεροπορικής εταιρίας και θα έφταναν στον προορισμό τους στις 01-10-2013. Ότι στις 24-09-2013 της απέστειλε την υπ' αριθμ. 235-42358525 φορτωτική, βάσει της οποίας η έναρξη μεταφοράς των εμπορευμάτων, τα οποία ήταν τέσσερα τεμάχια, όπως ειδικότερα προσδιορίζονται αυτά στην αγωγή, θα λάμβανε χώρα στις 24-09-2013 και στις 26-09-2013 με την πτήση της δεύτερης των εναγομένων, ακολουθώντας τη διαδρομή Αθήνα -Κωνσταντινούπολη - Κίνα, θα έφτανε στην Κίνα, με χρόνο άφιξης στο αεροδρόμιο του Guangzhou την 27-09-2013. Ότι κατόπιν αλληλογραφίας σχετικά με την

θεωρήθηκε

Η Ειρηκόνη

Σ

παράδοση των εμπορευμάτων στο τελωνείο της Κίνας, στις 10-10-2013 έλαβε από την πρώτη των εναγομένων μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου δια του οποίου για πρώτη φορά ενημερώθηκε ότι ένα από τα τεμάχια του φορτίου αναζητείτο στο αεροδρόμιο της Κωνσταντινούπολης. Ότι η προσπάθεια εκτελωνισμού στο τελωνείο του Guangzhou των τριών τεμαχίων του φορτίου, που είχαν ήδη φτάσει κατέστη ανεπιτυχής, καθώς η φορτωτική ανέφερε τέσσερα τεμάχια και έπρεπε να γίνει αλλαγή της φορτωτικής, αλλά τα τρία γραφεία της δεύτερης εναγομένης αεροπορικής εταιρίας στην Αθήνα, Κωνσταντινούπολη και Κίνα διαφωνούσαν για το ποιο από αυτά θα επωμιστεί το σχετικό κόστος από την αλλαγή της φορτωτικής. Ότι στις 15-10-2013 η πρώτη των εναγομένων την ενημέρωσε ότι το τέταρτο τεμάχιο εντοπίσθηκε τελικά στο Τελ Αβιβ, πλην όμως η δεύτερη εναγομένη δεν θα το έστειλε αμέσως στην Κίνα, για αυτό και ζήτησε να της επιστραφεί στην Ελλάδα. Ότι στη συνέχεια έλαβε ενημέρωση ότι τα λοιπά εμπορεύματα δεν μπορούσαν να εκτελωνισθούν ούτε έως τις 19-10-2013, τελευταία ημέρα της έκθεσης, οπότε και ζήτησε από την πρώτη των εναγομένων να της τα επιστρέψει στην Ελλάδα. Ότι αποτέλεσμα όλων των ανωτέρω ήταν το περίπτερό της στην έκθεση να στερείται εμπορευμάτων και οι δύο υπάλληλοί της, οι οποίοι ταξίδεψαν για τον σκοπό αυτό στην έκθεση να διαθέτουν μόνο διαφημιστικά φυλλάδια στους ενδιαφερόμενους, γεγονός το οποίο αποτέλεσε αρνητική σύγκριση μεταξύ αυτής και των ανταγωνιστών της και έφερε πλήγμα στη φήμη και την αξιοπιστία της. Ότι η πρώτη των εναγομένων παρότι γνώριζε από τις 27-9-2013 ότι η φορτωτική έχει εκτελεστεί μερικώς και ένα από τα τέσσερα δέματα έχει χαθεί, το απέκρυψε εσκεμμένα από την ενάγουσα για 12 ημέρες, ενώ είχε ιδιαίτερη νομική

υποχρέωση να της το ανακοινώσει με βάση την καλή πίστη και την παραπλανούσε επί σειρά ημερών, αποστέλλοντάς της παραπλανητικά μηνύματα περί γενικών προβλημάτων εκτελωνισμού και ανάγκης ορισμού υπεύθυνου παραλαβής του φορτίου. Ότι η δεύτερη εναγομένη ενώ από αμέλειά της έστειλε το ένα από τα τέσσερα δέματα σε λάθος προορισμό, στη συνέχεια επέδειξε μια βαρύτατη αδιαφορία και αμέλεια, παρότι είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση με βάση τις αρχές της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια να αποκαταστήσει το πρόβλημα που από υπαιτιότητά της είχε δημιουργηθεί καθώς α) δεν βρήκε αμέσως, ως όφειλε, που απέστειλε το τέταρτο δέμα, β) όταν τελικά το βρήκε στις 15-10 στο Τελ Αβίβ, δεν το απέστειλε απευθείας στο GUANZHOU, ενώ εξαιτίας δικής της πλημμέλειας είχε φθάσει σε εσφαλμένο προορισμό, γ) δεν αποδέχθηκε την καθυστερημένη από την πρώτη εναγομένη αλλαγή της φορτωτικής από 4 σε 3 δέματα, ούτως ώστε να καταστεί δυνατός ο εκτελωνισμός των 3 δεμάτων που είχαν φθάσει στο GUANZHOU, διότι τα τρία γραφεία της (Αθήνα, Κωνσταντινούπολη, Κίνα) διαφωνούσαν για το ποιο από αυτά θα επωμιστεί το σχετικό κόστος, αδιαφορώντας προκλητικά για τις επαχθείς συνέπειες που προκάλεσε στην ενάγουσα, καθώς πάνω στη φορτωτική αναφερόταν ότι τα εμπορεύματα προοριζόταν για τη συγκεκριμένη έκθεση. Ότι κατόπιν της από 22-10-2013 εξώδικης διαμαρτυρίας της, το δέμα από το Τελ Αβίβ της επεστράφη στις 23-10-2013, ενώ τα υπόλοιπα δέματα από την Κίνα της επιστράφηκαν στις 24-12-2013. Ότι εκ των ανωτέρω παράνομων και υπαιτίων πράξεων και παραλείψεων των εναγομένων ακυρώθηκε ουσιαστικά η συμμετοχή της στην έκθεση, καθώς δεν είχε εμπορεύματα να επιδείξει και υπέστη θετική ζημία ανερχόμενη στο συνολικό ποσό των 14.365,75 ευρώ (8.329,77 ευρώ για τη μίσθωση δυο περιπτέρων στην έκθεση, 200 ευρώ για την αποστολή πρόσθετου διαφημιστικού υλικού με την εταιρία ταχυμεταφορών, 2.786 ευρώ για την μετακίνηση των δύο υπαλλήλων στην έκθεση, 2.043,68 ευρώ για τη διαμονή τους,

Θεωρήθηκε

Η Εισηγήτρια

876,30 ευρώ για τη διατροφή τους και 130 ευρώ για την έκδοση βίζας τους). Ότι προκειμένου να διορθώσει τη ζημία την οποία υπέστη από την προηγούμενη συμμετοχή της στην έκθεση, αναγκάστηκε να συμμετέχει εκ νέου σε αυτή τον Απρίλιο του 2014, ενέργεια στην οποία, υπό άλλες συνθήκες, δεν θα προέβαινε, δαπανώντας το συνολικό ποσό των 17.844,26 ευρώ, όπως ειδικότερα αναλύεται στην υπό κρίση αγωγή. Ότι εκ της μη συμμετοχής της στην έκθεση απώλεσε κέρδη ανερχόμενα στο ποσό των 66.000 ευρώ. Ότι εκ της προαναφερόμενης παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς των εναγομένων, υπέστη πλήγμα η επαγγελματική της φήμη και αξιοπιστία, κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο αγωγικό δικόγραφο, για την οποία δικαιούται χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητούσε κατόπιν νομότυπης τροπής του αιτήματος από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της ενάγουσας στο Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, όπως αυτή επαναλήφθηκε στις κατατεθείσες προτάσεις της, να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι οφείλουν να της καταβάλουν εις ολόκληρον ο καθένας το ποσό των 380.365,75 ευρώ (14.365,75 ευρώ για θετική ζημία, το ποσό των 66.000 ευρώ για αποθετική ζημία και 300.000 ευρώ για αποκατάσταση της ηθικής της βλάβης), με το νόμιμο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, άλλως και εφόσον κρινόταν ότι το κόστος συμμετοχής τους στην πρώτη έκθεση δεν συνιστά θετική ζημία να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι οφείλουν να της καταβάλουν εις ολόκληρον ο καθένας το ποσό των 383.844,26 ευρώ (17.844,26 ευρώ για θετική ζημία, το ποσό των 66.000 ευρώ για αποθετική ζημία και 300.000 ευρώ για αποκατάσταση της ηθικής της βλάβης), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής.

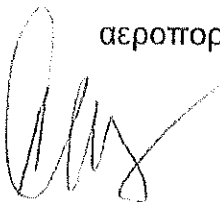
Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή ως μη νόμιμη ως προς τη δεύτερη εναγομένη και αφού έκρινε νόμιμη την αγωγή ως προς την πρώτη, στηριζόμενη στις διατάξεις περί αδικοπραξιών, στη συνέχεια απέρριψε ως ουσία αβάσιμα τα κονδύλια της θετικής ζημίας, και αναγνώρισε την υποχρέωση της πρώτης εναγομένης να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 8.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που αυτή υπέστη εκ της αδικοπραξίας της πρώτης εναγομένης, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η πρώτη εναγομένη και επικαλούμενη λόγους που ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων ζητεί την εξαφάνιση της απόφασης και την απόρριψη της αγωγής ως προς αυτήν. Ομοίως, κατά της προρρηθείσας απόφασης παραπονείται η ενάγουσα και επικαλούμενη εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου σχετικά με την απόρριψη της αγωγής ως προς τη δεύτερη εναγομένη αεροπορική εταιρία, και κακή εκτίμηση των αποδείξεων σχετικά με την απόρριψη του κονδυλίου της θετικής ζημίας (δεν πλήττει το κονδύλιο της αποθετικής ζημίας, το οποίο είχε απορριφθεί ως αόριστο) και του ύψους της χρηματικής ικανοποίησης, λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη, ζητεί τη εξαφάνιση της εκκαλουμένης μόνο ως προς τα ανωτέρω κεφάλαια, προκειμένου η αγωγή της να γίνει δεκτή καθ'ολοκληρίαν.

Θεωρήθηκε

Η Δικαστική

Κατά το άρθρο 1 της κυρωθείσας από την Ελλάδα με το ν.3006/2002 Σύμβασης του Μόντρεαλ, η οποία υπεγράφη στις 2.5.1999 με σκοπό, αφενός μεν τον εκσυγχρονισμό και την κωδικοποίηση της από 19.1.1930 Συμβάσεως της Βαρσοβίας «περί ενοποίησης διατάξεων σχετικών προς τας διεθνείς μεταφοράς», αφετέρου δε την εξασφάλιση της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών και της δίκαιης αποζημίωσης με βάση την αρχή της επανόρθωσης, η σύμβαση αυτή εφαρμόζεται σε όλες τις επί πληρωμή διεθνείς αεροπορικές μεταφορές επιβατών, αποσκευών και φορτίου. Ως διεθνής

μεταφορά θεωρείται, εκτός από άλλες περιπτώσεις, και κάθε μεταφορά, στην οποία, σύμφωνα με τα συνομολογηθέντα γι' αυτήν, το σημείο της αναχωρήσεως και εκείνο του προορισμού βρίσκονται στο έδαφος δύο συμβαλλόμενων μερών, είτε στο έδαφος ενός μόνο συμβαλλόμενου μέρους, εφόσον συμφωνήθηκε σημείο σταθμεύσεως μέσα στο έδαφος άλλου κράτους και αν ακόμη το κράτος αυτό δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος. Κατά το άρθρο 18 παρ. 1 της ως άνω σύμβασης ο μεταφορέας ευθύνεται για τη ζημία που προκαλείται σε περίπτωση καταστροφής, απώλειας ή βλάβης του φορτίου, υπό τον όρο μόνο ότι το συμβάν που προκάλεσε τη ζημία σημειώθηκε κατά τη διάρκεια της αεροπορικής μεταφοράς, στην έννοια της οποίας περιλαμβάνεται και η περίοδος, κατά την οποία οι αποσκευές ή τα εμπορεύματα βρίσκονταν προς φύλαξη του μεταφορέα, είτε επί αεροπλοίου ή σε οποιοδήποτε χώρο προσγειώσεως αυτού εκτός αεροδρομίου, ενώ κατά το άρθρο 19 εδ. α' ο μεταφορέας ευθύνεται για τη ζημία που προκαλείται εξαιτίας της καθυστέρησης της αεροπορικής μεταφοράς επιβατών, αποσκευών ή φορτίου. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 22 παρ. 3 εδ. α' και 4 της Σύμβασης του Μόντρεαλ, η ευθύνη του μεταφορέα, σε περίπτωση καταστροφής, απώλειας, ζημίας ή καθυστέρησης περιορίζεται στο ποσό των 17 ειδικών Τραβηκτικών Δικαιώματων ανά χιλιόγραμμο, εκτός αν ο αποστολέας υποβάλει, κατά τη στιγμή της παράδοσης του δέματος στο μεταφορέα, ειδική δήλωση ασφαλιστικού συμφέροντος για την παράδοσή του στον τόπο προορισμού και εφόσον καταβάλει ενδεχομένως συμπληρωματικό ποσό. Στην περίπτωση δε, της καταστροφής, απώλειας, ζημίας ή καθυστέρησης μέρους φορτίου ή οιοδήποτε άλλου αντικειμένου που περιέχει το φορτίο, το βάρος που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του ποσού στο οποίο

περιορίζεται η ευθύνη του μεταφορέα , είναι μόνο το συνολικό βάρος του σχετικού δέματος ή των σχετικών δεμάτων. Ωστόσο εάν η καταστροφή, η απώλεια , η ζημία ή η καθυστέρηση μέρους του φορτίου, ή αντικειμένου που περιέχει το φορτίο, επηρεάζει την αξία άλλων δεμάτων που καλύπτονται από την ίδια αεροπορική φορτωτική, το συνολικό βάρος του δέματος ή δεμάτων λαμβάνεται επίσης υπόψη για τον καθορισμό του ορίου αποζημίωσης. Κατά τη διάταξη του άρθρου 29 της εν λόγω Σύμβασης κάθε αγωγή αποζημίωσης για οποιοδήποτε λόγο, στα πλαίσια της παρούσας σύμβασης, λόγω σύμβασης, ή παρανόμου πράξεως ή κάθε άλλης αιτίας, μπορεί να ασκείται μόνο υπό τους όρους και με τα όρια αποζημίωσης που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση. Ακολουθως, στις διατάξεις των άρθρων 38 παρ.1, 39 ,40 και 41 της ως άνω Σύμβασης του Μόντρεαλ ορίζεται ότι σε περίπτωση συνδυασμένης μεταφοράς που εκτελείται εν μέρει αεροπορικώς και εν μέρει με κάποιο άλλο μέσο μεταφοράς , οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης εφαρμόζονται μόνο στην αεροπορική μεταφορά, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή εμπίπτει στους όρους του άρθρου 1, ενώ επιπλέον οι διατάξεις του παρούσας εφαρμόζονται και όταν ένα πρόσωπο (επονομαζόμενο στο εξής <<συμβατικός μεταφορέας>>) ως κύριος συμβαλλόμενος συνάπτει σύμβαση μεταφοράς που διέπεται από την παρούσα σύμβαση με επιβάτη, ή αποστολέα και ένα άλλο πρόσωπο (στο εξής επονομαζόμενο <<πραγματικός μεταφορέας>>) εκτελεί βάσει αδείας που του έχει παρασχεθεί από τον συμβατικό μεταφορέα, όλη ή μέρος της μεταφοράς. Οι πράξεις και παραλείψεις δε του πραγματικού μεταφορέα και των υπαλλήλων του θεωρούνται πράξεις και παραλείψεις του συμβατικού μεταφορέα και αντιστρόφως. Κάθε τέτοια αγωγή για αποζημίωση, που έχει σχέση με τη μεταφορά που πραγματοποιεί ο πραγματικός μεταφορέας μπορεί να ασκηθεί είτε κατά του πραγματικού είτε κατά του συμβατικού μεταφορέα, είτε και κατά των δύο σωρευτικά

θεωρηθής

Η Επιτροπή

ή χωριστά (Πρβλ. ΑΠ 1470/1980 Νοβ. 29.849, Εφ. Αθ. 6563/1991 ΕΕμπΔ ΜΒ. 616, Εφ. Αθ 2688/1983 ΕΕμπ Δ. ΛΔ.255). Ως συμβατικός μεταφορέας νοείται εν προκειμένω και ο κατά την έννοια των άρθρων 95 επ. ΕμπΝ παραγγελιοδόχος μεταφοράς , ο οποίος με σύμβαση αναλαμβάνει έναντι του αποστολέα ή του παραλήπτη την εξεύρεση μεταφοράς, με τον οποίο στη συνέχεια συνάπτει ο ίδιος τη σύμβαση μεταφοράς και έτσι ταυτίζεται εννοιολογικώς με τον εργολάβο μεταφοράς (Σταυρόπουλου, Ερμ. ΕμπΚ άρθρ. 95 παρ.1 , βλ. και Εφ. Αθ. 5467/1993, Εφ. Αθ. 4855/1985 , Εφ. Αθ. 2688/1983 δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Από τις προμνησθείσες διατάξεις της Συμβάσεως του Μόντρεαλ προκύπτει ότι αυτές ορίζουν τις προϋποθέσεις, υπό τις οποίες ο αποστολέας , ο οποίος ισχυρίζεται ότι υπέστη ζημία λόγω καθυστέρησης, ζημίας ή απώλειας φορτίου μπορεί να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης κατά του συμβατικού ή και κατά του πραγματικού αερομεταφορέα. Οι διατάξεις αυτές θέτουν ως όριο της ευθύνης του μεταφορέα τα εκεί αναφερόμενα ποσά κατά περίπτωση. Το είδος της ζημίας δεν προσδιορίζεται στην ως άνω Σύμβαση, γι' αυτό το ζήτημα, εάν αποζημιώνεται μόνο η περιουσιακή ζημία ή εάν αποζημιώνεται και η ηθική βλάβη, αφήνεται στα ουσιαστικά δίκαια των συμβαλλόμενων κρατών (βλ. ανάλογα για τη Σύμβαση της Βαρσοβίας, ΑΠ 1369/2007, ΑΠ 39/2006 δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, κατά το ελληνικό δίκαιο, εκτός από την περιουσιακή ζημία, την οποία υπέστη ο αποστολέας λόγω αθέτησης της υποχρέωσης εκ μέρους του μεταφορέα και η οποία αποκαθίσταται, μπορεί να οφείλεται και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της αδικοππραξίας κατά το άρθρο 932 ΑΚ (πρβλ. Εφ. Αθ. 1199/2009 δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Ο όρος «ζημία», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 22 της Συμβάσεως του Μόντρεαλ, με το οποίο καθιερώνεται όριο ευθύνης του αερομεταφορέα για ζημία λόγω, απώλειας, καταστροφής ή καθυστέρησης φορτίου, έχει την έννοια ότι αφορά τόσο την περιουσιακή ζημία όσο και την ηθική βλάβη. Επομένως, οι περιορισμοί ως προς την έκταση της αποζημιώσεως, τους οποίους επιβάλλει η Σύμβαση του Μόντρεαλ, συμπεριλαμβανομένου του κατά το άρθρο 22, της εν λόγω Συμβάσεως περιορισμού, εφαρμόζονται επί της προκληθείσας συνολικής ζημίας, ανεξαρτήτως του εάν πρόκειται για περιουσιακή ζημία ή για ηθική βλάβη (πρβλ 6-5/2010 ΔΕΚ C-63/2009 και Εφ. Αθ. 1531/2011 δημ.ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 330 και 914 ΑΚ συνάγεται, ότι προϋποθέσεις της ευθύνης προς αποζημίωση από αδικοππραξία είναι η υπαιτιότητα του υπόχρεου, η οποία υπάρχει και στην περίπτωση της αμέλειας, δηλαδή, όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια, που απαιτείται στις συναλλαγές, το παράνομο της πράξης ή παράλειψης αυτού και η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της πράξης ή της παράλειψης και της επελθούσας ζημίας. Η παράνομη έναντι του ζημιωθέντος συμπεριφορά μπορεί να συνίσταται όχι μόνο σε θετική πράξη αλλά και σε παράλειψη, εφόσον στην τελευταία περίπτωση ο υπαίτιος ήταν υποχρεωμένος να ενεργήσει. Ειδικότερα, ο χαρακτηρισμός της παράλειψης ως παράνομης συμπεριφοράς προϋποθέτει την ύπαρξη νομικής υποχρέωσης για επιχείρηση της θετικής ενέργειας, που παραλείφθηκε, τέτοια δε, νομική υποχρέωση μπορεί να προκύψει είτε από δικαιοπραξία, είτε από ειδική διάταξη νόμου, είτε από την αρχή, που απορρέει από τα άρθρα 281 και 288 ΑΚ, ήτοι την αρχή της καλής πίστης, όπως αυτή διαμορφώνεται κατά την παρούσα κοινωνική αντίληψη (ΑΠ 1653/2010 ΕΝΑΥΤΔ 2011.25, ΕφΠειρ. 161/2004 ΕΝΑ 2004.3), η οποία (αρχή) σε περίπτωση που κάποιος δημιούργησε επικίνδυνη κατάσταση, από την οποία μπορούσε να προέλθει ζημία, του επιβάλλει να επιχειρήσει, την ενδεδειγμένη

Δεν γίνθηκε

Η βελτιστοποίηση

θετική ενέργεια προς αποφυγή της ζημίας (ΑΠ2247/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 380/2008 ΧρΙΔ 2008.880). Αιτιώδης συνάφεια υπάρχει, όταν η πράξη ή παράλειψη του ευθυνόμενου προσώπου ήταν κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ικανή και μπορούσε αντικειμενικά να επιφέρει κατά τη συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων το επιζήμιο αποτέλεσμα (ΑΠ 1396/2010, ΑΠ 605/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 2247/2009 δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ , ΕφΠειρ 39/2009 ΠειρΝ 2009.25).

Στην προκειμένη περίπτωση, η κρινόμενη αγωγή με το προεκτεθέν περιεχόμενο και κατά το μέρος που αυτή έχει μεταβιβαστεί στο παρόν Δικαστήριο, προσδιοριζόμενο από το περιεχόμενο των ανωτέρω εφέσεων, τυγχάνει πλήρως ορισμένη, καθώς περιέχει όλα τα κατά νόμο στοιχεία που απαιτούνται, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα νομική σκέψη, για τη θεμελίωσή της τόσο στις περί αδικοπραξιών διατάξεις, όσο και στη σύμβαση του Μόντρεαλ, η οποία εφαρμόζεται εν προκειμένω, όπως θα αναπτυχθεί κατωτέρω. Τα αντίθετα δε, υποστηριζόμενα από την πρώτη εναγομένη και ήδη εκκαλούσα με το δεύτερο λόγο της έφεσής της, αλλά και από τη δεύτερη εναγομένη-εφεσίβλητη κρίνονται απορριπτέα ως αβάσιμα. Επιπλέον, όσον αφορά το παραδεκτό αυτής σχετικά με τη Σύμβαση του Μόντρεαλ, επισημαίνεται ότι η ενάγουσα διαμαρτυρήθηκε και στις δύο εναγόμενες στις 22-10-2013, ήτοι μέσα στην προθεσμία που επιβάλλει το άρθρο 31 παρ.2 & 4 της Σύμβασης του Μόντρεαλ και η υπό κρίση αγωγή ασκήθηκε στις 17-10-2014 , ήτοι μέσα στην προθεσμία που ορίζει το άρθρο 35 παρ.1 της εν λόγω Σύμβασης , ενώ δεν είναι απαραίτητο για το ορισμένο της αγωγής να συμπεριλαμβάνεται στο δικόγραφο ότι η αποζημίωση δεν ξεπερνά το ανώτατο όριο που προβλέπει το άρθρο 22 (Εφ. Θεσ. 727/2007 δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, πρβλ. και ΑΠ 428/1999 ΕΕμΠΔ

1999 500, ΕΑ 7574/1997 ΕΕμπΔ 1998 65, ΕΑ 1285/1996 ΔΕΕ 1997 18, ΕΑ 1989/1994 ΕΕμπΔ 1994 579, ΕΑ 54/1993 ΝοΒ 42. 669), παρά τα αντίθετα διαλαμβανόμενα με το δεύτερο λόγο έφεσης της εκκαλούσας - πρώτης εναγομένης. Περαιτέρω, η υπό κρίση αγωγή είναι νόμιμη ως προς αμφότερες τις εναγόμενες, ήτοι τόσο όσο προς την πρώτη διεθνή μεταφορική εταιρία, όσο και ως προς τη δεύτερη αεροπορική εταιρία, ερειδόμενη στις προαναφερόμενες διατάξεις της Σύμβασης του Μόντρεαλ, η οποία σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα νομική σκέψη, βρίσκει πεδίο εφαρμογής στην παρούσα υπόθεση, καθόσον πρόκειται για μία διεθνής αεροπορική μεταφορά από την Ελλάδα στην Κίνα (σημειωτέον αμφότερες οι χώρες έχουν υπογράψει την εν λόγω Σύμβαση) με συμβατικό μεταφορέα την πρώτη διεθνή μεταφορική εταιρία και πραγματικό μεταφορέα τη δεύτερη, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 281, 288, 297, 298, 330, 914, 932, 926 ΑΚ, απορριπτομένων των περί αντιθέτου υποστηριζομένων με τον πρώτο και πέμπτο λόγο έφεσης της εκκαλούσας- πρώτης εναγομένης. Όσον αφορά όμως το κονδύλιο της θετικής ζημίας που αιτείται η ενάγουσα ποσού 14.165,75 ευρώ (πλην του ποσού των 200 ευρώ το οποίο ζητεί για έξοδα αποστολής πρόσθετου διαφημιστικού υλικού που αναγκάστηκε να στείλει στην Κίνα, λόγω της καθυστέρησης και μη παράδοσης τελικά των εμπορευμάτων στην έκθεση), κρίνεται απορριπτέο ως μη νόμιμο, δοθέντος ότι η ενάγουσα θα είχε προβεί στις δαπάνες αυτές ακόμη και αν δεν είχε συντελεστεί η αδικοππραξία εκ μέρους των εναγομένων. Επομένως, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο το οποίο έκρινε α) μη νόμιμη την αγωγή ως προς τη δεύτερη εναγομένη αεροπορική εταιρία, β) νόμιμη την αγωγή ως προς την πρώτη εναγομένη, στηριζόμενη όμως μόνο στις περί αδικοππραξιών διατάξεις και όχι και στις διατάξεις της σύμβασης του Μόντρεαλ, γ) νόμιμο το κονδύλιο των θετικών ζημιών ύψους 14.165,75 ευρώ, έσφαλε και ως εκ τούτου πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη κατά το μέρος αυτό, να κρατηθεί η υπόθεση και να δικαστεί η αγωγή, γενομένου δεκτού ως και

Θεωρήθηκε

Η έισηγητρια

αντικείμενο την επεξεργασία ανοξειδωτου χάλυβα και την κατασκευή νεροχυτών και μαγειρικών σκευών , με έδρα τη Θεσσαλονίκη, ενώ εμπορεύεται συναφή προϊόντα, με κύκλο εργασιών στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Για το λόγο αυτό συμμετέχει σε εκθέσεις του εξωτερικού , σχετικές με το αντικείμενο εργασιών της , προκειμένου να διευρύνει το πεδίο δράσης της. Στο πλαίσιο αυτό και προς προώθηση του εμπορικού της σκοπού στην Ασία δήλωσε συμμετοχή στην έκθεση ~~«...»~~, που θα διεξαγόταν μεταξύ 15 - 19 Οκτωβρίου 2013 στην Κίνα, όπου θα εξέθετε στον εκθεσιακό χώρο επιλεγμένα προϊόντα της. Η συμμετοχή της περιλάμβανε την μίσθωση ειδικού χώρου 18 τ.μ, όπου θα στηνόταν περίπτερο της εταιρίας και παρουσία υπαλλήλων της θα εξέθετε και θα παρουσίαζε σε ενδιαφερομένους τα προϊόντα της. Στις 12-9-2013 συνήψε με την πρώτη εναγομένη , η οποία τυγχάνει διεθνή μεταφορική εταιρία, σύμβαση δυνάμει της οποίας η τελευταία ανέλαβε την αεροπορική μεταφορά των προϊόντων της (τεσσάρων κιβωτίων) στην ως άνω έκθεση από την Ελλάδα στην πόλη Guangzhou στην Κίνα, χωρίς επιστροφή αυτών , καθώς η αξία των εμπορευμάτων υπολείπεται του κόστους επιστροφής τους και τη διεκπεραίωση κάθε σχετικής με τη μεταφορά ενέργειας (όπως οδική μεταφορά στο αεροδρόμιο της Αθήνας, ναύλο εξαγωγής από Θεσσαλονίκη, εκτελωνισμό μόνιμης εισαγωγής στην Κίνα, τελωνειακές διεκπεραιώσεις, οδική μεταφορά και παράδοση των εκθεμάτων στον σταντ της ενάγουσας στο Εκθεσιακό κέντρο), έναντι του ποσού των ~~1.170 αμερικανικών~~ δολαρίων για μεταφορά και εκτελωνισμό, πλέον του ποσού των 1364 ευρώ για αεροπορικό ναύλο, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ. Συγκεκριμένα, τα ως άνω τέσσερα κιβώτια περιείχαν ανοξειδωτους και συνθετικούς νεροχύτες, βρύσες και διαφημιστικό υλικό και ήταν βάρους 130, 250, 158 και 27 κιλών αντίστοιχα. Η ενάγουσα δε, της επισήμανε ότι η παράδοση των εμπορευμάτων στην έκθεση πρέπει να γίνει έως τις 13-10-2013. Στη συνέχεια, η πρώτη εναγομένη την ενημέρωσε ότι τα

Θεωρήθηκε

Η Βιολή

εμπορεύματα θα μεταφέρονταν αεροπορικώς στην Κίνα με τη δεύτερη εναγομένη αεροπορική εταιρία (████████████████████), ακολουθώντας τη διαδρομή Αθήνα- Κωνσταντινούπολη – Κίνα , με έναρξη της μεταφοράς από την Αθήνα στις 24-9-2013, αναχώρηση από Κωνσταντινούπολη στις 26-9-2013 και τελική ημερομηνία άφιξης στην Κίνα στις 27-9-2013, οπότε η ενάγουσα συμφώνησε. Ακολούθησε, η έκδοση της υπ' αριθμ. 235-42358525 φορτωτικής και πράγματι η πρώτη εναγομένη μετέφερε οδικώς στις 24-9-2013 τα ανωτέρω τέσσερα τεμάχια από τη Θεσσαλονίκη, που ήταν η έδρα της ενάγουσας, στην Αθήνα και την επομένη ημέρα μεταφέρθηκαν με πτήση της δεύτερης εναγομένης από την Αθήνα στη Κωνσταντινούπολη , ενώ στις 26-9-2013 θα μεταφερόταν με αεροπλάνο της δεύτερης εναγομένης από την Κωνσταντινούπολη στην Κίνα, με ημερομηνία άφιξης στην πόλη Guangzhou στις 27-9-2013. Παράλληλα, στις 27-09-2013 η πρώτη των εναγομένων δια ηλεκτρονικής αλληλογραφίας ζήτησε κάποιες διευκρινίσεις από την ενάγουσα σχετικά με το τελωνείο και της γνωστοποίησε ότι θα πρέπει να παρευρεθεί κάποιος από την εταιρία για να παραλάβει τα εμπορεύματα στο σταντ. Την 29-09-2013 η πρώτη των εναγομένων ενημερώνεται ότι τα εμπορεύματα της ενάγουσας έφτασαν εν μέρει στην Κίνα, καθώς από τα τέσσερα δέματα, αφίχθησαν μόνο τα τρία, ενώ το τέταρτο αναζητείται. Για το επόμενο χρονικό διάστημα υπήρξε επικοινωνία μεταξύ των εναγομένων σχετικά με το απωλεσθέν τέταρτο δέμα, ενώ η δεύτερη εξ αυτών ζητούσε περαιτέρω στοιχεία, προκειμένου να το αναζητήσει, χωρίς όμως επιτυχία, ενώ η πρώτη εναγομένη ουδόλως προέβη σε ενημέρωση της ενάγουσας, σχετικά με το ανακύψαν πρόβλημα. Αντιθέτως, όταν η τελευταία στις 07-10-2013 επικοινωνήσε δια ηλεκτρονικής αλληλογραφίας με την πρώτη των

εναγομένων σχετικά με το πρόσωπο, το οποίο θα παραλάμβανε τα εμπορεύματα στην Κίνα, και πάλι η τελευταία δεν της γνωστοποίησε, ως όφειλε, ότι το ένα εκ των δεμάτων της δεν είχε αφιχθεί στο αεροδρόμιο του Guangzhou και αναζητείτο, δημιουργώντας της πεπλανημένα την εντύπωση ότι όλα βαίνουν καλώς. Την 08-10-2013 η δεύτερη των εναγομένων ενημέρωσε την πρώτη, ότι το δέμα βρέθηκε και θα προωθηθεί στην Κίνα, με την πτήση TK 0072 της 9ης Οκτωβρίου, με αναμενόμενη ώρα άφιξης 16:00. Ωστόσο, το δέμα ουδέποτε αφιχθηκε στις 09-10-2013 στο αεροδρόμιο του Guangzhou. Κατόπιν αυτών, στις 10-10-2013 η πρώτη των εναγομένων ενημέρωσε για πρώτη φορά την ενάγουσα για το ζήτημα, παρότι είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να το πράξει από την πρώτη στιγμή που το πληροφορήθηκε (29-9-2013), υποχρέωση που απέρρευε με βάση την καλή πίστη, αλλά και την σύμβαση μεταφοράς. Ταυτόχρονα συμφώνησαν να γίνει προσπάθεια αποδέσμευσης των τριών δεμάτων και να παραδοθούν μόνο αυτά, καθώς ήταν αδύνατος με την παρούσα φορτωτική ο εν μέρει εκτελωνισμός των δεμάτων, ήτοι μόνο των τριών σε σύνολο τεσσάρων. Η πρώτη των εναγομένων ήρθε σε επικοινωνία με τη δεύτερη, προκειμένου να γίνει αλλαγή της φορτωτικής, πλην όμως η τελευταία επέδειξε βαρύτατη αμέλεια και αδιαφορία. Ειδικότερα, αντί να δεχθεί πάραυτα την αλλαγή της φορτωτικής και να αποδεσμευτούν τουλάχιστον τα τρία δέματα και να τα εκτελωνισθούν, προκειμένου να μεταφερθούν στη συνέχεια στην έκθεση από την πρώτη εναγομένη, δεν δεχόταν την αλλαγή, λόγω του ότι σταθμοί της δεύτερης εναγομένης στην Αθήνα, Κωνσταντινούπολη και Guangzhou διαφωνούσαν για το ποιος σταθμός τελικά θα αναλάμβανε το πρόστιμο για την αλλαγή της φορτωτικής και τα έξοδα φύλαξης που προέκυψαν. Στις 15-10-2013 (ήτοι 19 ημέρες μετά την αρχική απώλεια του τέταρτου δέματος) η δεύτερη εναγομένη ενημέρωσε την πρώτη ότι το τέταρτο φορτίο εντοπίστηκε τελικά στο Τελ Αβίβ, πλην όμως δεν θα το μετέφερε στο αεροδρόμιο του Guangzhou πριν τις 17-10-2013, ενημέρωση την οποία

Θεωρήθηκε

Η βιολογική γη

η πρώτη των εναγομένων διαβίβασε στην ενάγουσα, η οποία αποφάσισε ότι το εν λόγω δέμα δεν μπορούσε πλέον να εξυπηρετήσει τον σκοπό αποστολής του και ζήτησε να της επιστραφεί στη Θεσσαλονίκη. Την ίδια ημέρα η ενάγουσα ενημερώθηκε ότι η αποδέσμευση των τριών δεμάτων δεν θα λάμβανε χώρα μέχρι τις 17-10-2013, οπότε επειδή τα εν λόγω εμπορεύματα δεν θα έφθαναν τελικά στην έκθεση μέχρι τις 19-10-2013 (τελευταία ημέρα της έκθεσης), η ενάγουσα ζήτησε την επιστροφή τους στην Ελλάδα. Τελικά, ύστερα από την από 22-10-2013 εξώδικη διαμαρτυρία – δήλωση της ενάγουσας προς αμφοτέρες τις εναγόμενες, δια της οποίας διαμαρτυρήθηκε για την αδικοπρακτική ως άνω συμπεριφορά τους, επιφυλασσόμενη σε διεκδίκηση αποζημίωσης για τη ζημία της, καλώντας τους παράλληλα να της τα επιστρέψουν, το δέμα το οποίο από αμέλεια της δεύτερης εναγομένης είχε σταλεί στο Τελ. Αβίβ, επιστράφηκε στην ενάγουσα στις 23-10-2013, ενώ τα υπόλοιπα τρία δέματα, της επιστράφηκαν από την Κίνα στις 24-12-2013. Αποτέλεσμα όλων των ανωτέρω, ήταν η ενάγουσα να μην μπορέσει να εκθέσει κανένα προϊόν της στην έκθεση και να αρκεστεί στη χορήγηση διαφημιστικού υλικού στους ενδιαφερόμενους δια των προστηθέντων υπαλλήλων της, που παρευρέθηκαν στην έκθεση. Κατόπιν τούτων, αποδείχθηκε ότι αμφοτέρες οι εναγόμενες λειτούργησαν παράνομα και υπαίτια σε βάρος της ενάγουσας. Ειδικότερα, η πρώτη εναγομένη, η οποία ήταν ο συμβατικός μεταφορέας, παρότι γνώριζε από τις 29-9-2013 ότι η φορτωτική έχει εκτελεστεί μερικώς και ένα από τα τέσσερα δέματα έχει χαθεί, το απέκρυψε με δόλο από την ενάγουσα για 12 ημέρες, ενώ είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να της το ανακοινώσει με βάση την καλή πίστη, τα συναλλακτική ήθη, αλλά και την ίδια τη σύμβαση μεταφοράς.

Ταυτόχρονα δε, στις 7-10-2013 ενίσχυσε την πεπλανημένη εντύπωσή της ότι όλα βαίνουν καλώς, κατά τη διάρκεια ηλεκτρονικής συνομιλίας τους για τον ορισμό υπεύθυνου παραλαβής του φορτίου, ενώ αν η ενάγουσα γνώριζε εξ αρχής το πρόβλημα θα προλάβαινε να δρομολογήσει άλλες διαδικασίες, όπως να προβεί στην αποστολή νέων προϊόντων. Η δεύτερη δε, εναγομένη, η οποία ήταν ο πραγματικός μεταφορέας και η οποία διενήργησε τη διεθνή μεταφορά, ενώ από αμέλειά της, ήτοι από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε και μπορούσε να καταβάλει στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπως ο μέσος συνετός αερομεταφορέας, έστειλε το ένα από τα τέσσερα δέματα σε λάθος προορισμό (παρότι πάνω στη φορτωτική αναγραφόταν ο ορθός προορισμός), στη συνέχεια επέδειξε μια βαρύτατη αδιαφορία και αμέλεια, παρότι είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση με βάση τις αρχές της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια να αποκαταστήσει το πρόβλημα που από υπαιτιότητά της είχε δημιουργηθεί και το οποίο γνώριζε ότι μπορούσε να προκαλέσει ζημία στην ενάγουσα. Συγκεκριμένα, η βαρύτατη αμέλειά της συνίσταται στο ότι α) όταν βρήκε τελικά- έστω καθυστερημένα- το απωλεσθέν δέμα στις 15-10 στο Τελ Αβίβ, δεν προσπάθησε να το στείλει την ίδια ημέρα στο αεροδρόμιο του GUANZHOU, ενώ εξαιτίας δικής της πλημμέλειας είχε φθάσει σε εσφαλμένο προορισμό και β) δεν αποδέχθηκε αμέσως την αλλαγή της φορτωτικής από 4 σε 3 δέματα, ούτως ώστε να καταστεί δυνατός ο εκτελωνισμός των 3 τουλάχιστον δεμάτων που είχαν φθάσει στο GUANZHOU, διότι τα γραφεία της στην Αθήνα, Κωνσταντινούπολη και Κίνα διαφωνούσαν για το ποιο από αυτά θα επωμιστεί το σχετικό πρόστιμο για την αλλαγή της φορτωτικής και τα έξοδα φύλαξης, αδιαφορώντας προκλητικά για τις επαχθείς συνέπειες που προκάλεσε στην ενάγουσα, καθώς πάνω στη φορτωτική αναφερόταν ότι τα εμπορεύματα προοριζόταν για τη συγκεκριμένη έκθεση. Εξαιτίας της ως άνω παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς των εναγομένων, η ενάγουσα εμφανίστηκε στην έκθεση χωρίς

Θωμάς Δημήτρης

Η Βιοληγήμ.α

Σ

προϊόντα, με αποτέλεσμα να πληγεί η επαγγελματική της φήμη και αξιοπιστία ενώπιον τρίτων ενδιαφερομένων και ανταγωνιστών, δοθέντος ότι επέδειξε προχειρότητα στη συμμετοχή της και ερασιτεχνισμό, μη προσιδιάζοντα σε επιχείρηση δικού της κύρους και κύκλου εργασιών και να δικαιούται αυτή χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Για την αποκατάσταση δε, της τελευταίας, λαμβανομένων υπόψη του βαθμού ππαίσματος των εναγομένων, του μεγέθους της προσβολής που υπέστη η ενάγουσα, και της εν γένει κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων μερών, κρίνεται εύλογο το ποσό των 10.000 ευρώ. Επιπλέον, αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα ζημιώθηκε κατά το ποσό των 200 ευρώ, το οποίο αναγκάστηκε να δαπανήσει για αποστολή πρόσθετου διαφημιστικού υλικού με την εταιρία ταχυμεταφορών ██████████, λόγω της καθυστέρησης και μη παράδοσης τελικά των εμπορευμάτων της στην έκθεση. Αναφορικά όμως με το κονδύλιο ύψους 17.844,26 ευρώ, το οποίο αιτείται για τη συμμετοχή της στην έκθεση του Απριλίου του έτους 2014, αυτό κρίνεται απορριπτέο ως ουσία αβάσιμο, καθώς ουδόλως αποδείχθηκε ότι η συμμετοχή της στην έκθεση αυτή έγινε προς ανάκτηση της εμπορικής της φήμης και ως εκ τούτου δεν προέκυψε ότι συνδέεται αιτιωδώς με την αδικοπρακτική συμπεριφορά των εναγομένων. Αντιθέτως, προέκυψε ότι η δεύτερη συμμετοχή της στην ανωτέρω έκθεση έγινε προς προώθηση του αρχικού επιχειρηματικού σχεδίου της για επέκταση στις αγορές της Ανατολής, ενόψει μάλιστα ότι κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας είθισται η συμμετοχή των εμπορικών επιχειρήσεων σε περισσότερες από μία εκθέσεις. Όσον αφορά δε, την ένσταση που προέβαλαν αμφότερες οι εναγόμενες περί απαλλαγής της ευθύνης τους κατ' άρθρο 19 εδ. β' της Σύμβασης του

Μόντρεαλ (ένσταση την οποία επαναφέρει η πρώτη εναγομένη και με τον έβδομο λόγο της έφεσής της), ισχυριζόμενες ότι δεν ευθύνονται για την καθυστέρηση στη μεταφορά, διότι έλαβαν όλα τα αναγκαία μέτρα, κρίνεται απορριπτέα ως ουσία αβάσιμη, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα. Κατ'ακολουθία όλων των ανωτέρω, πρέπει η αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ'ουσίαν βάσιμη και να αναγνωριστεί η υποχρέωση των εναγομένων να καταβάλουν στην ενάγουσα, ευθυνόμενες εις ολόκληρον η καθεμία, το συνολικό ποσό των 10.200 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Σε αυτό το σημείο πρέπει να σημειωθεί ότι το προρρηθέν ποσό των 10.200 ευρώ δεν υπερβαίνει το όριο ευθύνης των εναγομένων, όπως αυτό καθορίζεται από τα άρθρα 22 παρ.3&4, 23 και 24 της Σύμβασης του Μόντρεαλ, σύμφωνα και με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα νομική σκέψη, δοθέντος ότι το βάρος του δέματος που αρχικά απωλέσθηκε και καθυστέρησε ήταν 141 χιλιόγραμμα, αλλά η καθυστέρηση αυτή επηρέασε, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, και την αξία των λοιπών τριών δεμάτων, συνολικού βάρους 424 χιλιόγραμμων, καθώς δεν μπορούσαν να αποδεσμευτούν και να εκτελωνιστούν, οπότε το όριο ευθύνης τόσο του συμβατικού όσο και του πραγματικού μεταφορέα ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 13.148,22 ευρώ (565 Kg X19= 10.735 ΕΤΔ, που αντιστοιχούν σε 13.148,22 ευρώ- το όριο των 17 ΕΤΔ έχει αναπροσαρμοστεί σε 19 ΕΔΤ με απόφαση του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας κατά το άρθρο 24 της ΣΜ, το δε αναθεωρημένο όριο έχει συμπεριληφθεί στους γενικούς όρους μεταφοράς της εταιρίας, οι οποίοι αναγράφονται στο πίσω μέρος της ένδικης φορτωτικής).

Μετά ταύτα, οι λοιποί λόγοι της από 24-9-2019 έφεσης της πρώτης εναγομένης- εκκαλούσας διεθνής μεταφορικής εταιρίας πρέπει να απορριφθούν κατ'ουσίαν και συνακόλουθα η ως άνω έφεση που στρέφεται σε βάρος της ενάγουσας- πρώτης εφεσίβλητης, πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη. Επίσης, πρέπει να διαταχθεί η εισαγωγή

*Θεωρήθηκε
Η Γενική Δ/ση*

Φύλλο 13^ο της υπ' αριθμ. 397/2021 αποφάσεως του Εφετείου
Αθηνών (Τακτική διαδικασία)

στο δημόσιο Ταμείο του κατατεθέντος από την ως άνω εκκαλούσα παραβόλου ποσού εκατόν πενήντα (150) ευρώ, με το υπ' αριθμ. [REDACTED] ηλεκτρονικό παράβολο. Τα δικαστικά έξοδα της πρώτης εφεσίβλητης, για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, βαρύνουν την εκκαλούσα, λόγω της ήττας της (άρθρα 176, 183 ΚΠολ.Δ). Ακολούθως, πρέπει να γίνει δεκτή ως και κατ'ουσίαν βάσιμη η από 30-9-20019 έφεση της ενάγουσας- εκκαλούσας, να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη, να κρατηθεί και να δικαστεί η αγωγή και στη συνέχεια να γίνει αυτή εν μέρει δεκτή ως και κατ'ουσίαν βάσιμη, κατά το διατακτικό οριζόμενα. Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στην ανωτέρω εκκαλούσα του παραβόλου των εκατόν πενήντα (150) ευρώ, που κατατέθηκε από αυτήν, με το υπ' αριθμ. 29903784895911260033 ηλεκτρονικό παράβολο και να επιβληθούν σε βάρος των εναγομένων μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας τους, όπως ειδικότερα προσδιορίζονται αυτά στο διατακτικό (άρθρα 178, 183, 191 παρ.2 ΚΠολ.Δ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 24-9-2019 έφεση (αριθ. ΓΑΚ/ΕΑΚ Εφετείου [REDACTED]/7296/2019) και την από 30-9-2019 έφεση (αριθ. ΓΑΚ/ΕΑΚ Εφετείου [REDACTED]/7564/2019) αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ως απαράδεκτη την από 24-9-2019 αριθ. ΓΑΚ/ΕΑΚ Εφετείου [REDACTED]/7296/2019) έφεση, αναφορικά με τη δεύτερη εφεσίβλητη,

αεροπορική εταιρία με την επωνυμία << ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα της δεύτερης εφεσίβλητης, τα οποία ορίζει στο ποσό των επτακοσίων (700) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την από 24-9-2019 αριθ. ΓΑΚ/ΕΑΚ Εφετείου ~~XXXX~~/7296/2019) έφεση κατά της υπ'αριθμ. 2322/2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία), ως προς την πρώτη εφεσίβλητη .

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ αυτή κατ'ουσίαν.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή στο δημόσιο Ταμείο του κατατεθέντος από την εκκαλούσα παραβόλου ποσού εκατό πενήντα (150) Ευρώ, όπως αναφέρεται στο σκεπτικό.

Δευτέρα
Η βιολογία
ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα της πρώτης εφεσίβλητης, για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των επτακοσίων (700) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ'ουσίαν την από 30-9-2019 (αριθ. ΓΑΚ/ΕΑΚ Εφετείου ~~XXXX~~/7564/2019) έφεση κατά της υπ'αριθμ. 2322/2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία).

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλουμένη.

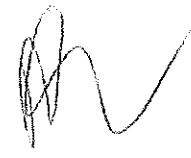
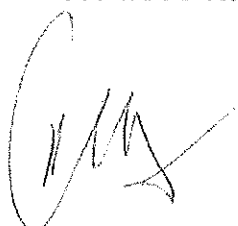
ΚΡΑΤΕΙ και ΔΙΚΑΖΕΙ την από 14-10-2014 αγωγή.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε στο σκεπτικό ως απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση των εναγομένων να καταβάλουν στην ενάγουσα, ευθυνόμενες εις ολόκληρον η καθεμία, το ποσό των δέκα χιλιάδων διακοσίων (10.200) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος των εναγομένων μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500) Ευρώ.

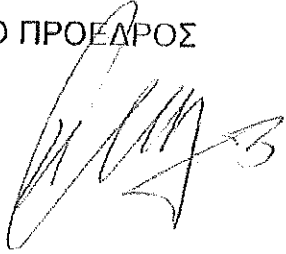

Φύλλο 14^ο της υπ' αριθμ. 397/2021 αποφάσεως του Εφετείου
Αθηνών (Τακτική διαδικασία)

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στην εκκαλούσα του κατατεθέντος από
αυτήν παραβόλου ποσού εκατόν πενήντα (150) ευρώ, όπως
αναφέρεται στο σκεπτικό.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 17-12-2020 και
δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις
21-1-2021, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων
τους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Θεωρήθηκε
Η Ευαγγελία

